

INDICE DE LOS TEXTOS

Cap. 18. v. 3. Impius, cùm in profundum venerit peccatorum, contemnit se sequitur eum ignominia, & opprobrium. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 19. v. 17. Feneratur Domino qui misere-

tur pauperes: & vicisitudinem suam redder-

et. T. 2. C. 2. N. 17. V. 21. Multa cogita-

nes in corde viri: voluntas autem Domini

permanebit. T. 4. I. N. 3.

Cap. 20. v. 28. Misericordia, & veritas custo-

dunt Regem, & rorborant clementia Thoro-

nus. T. 3. C. 7. N. 8.

Cap. 22. v. 6. Proverbium est: Adolescens iux-

ta viam suam, etiam cum senuerit, non rece-

det ab ea. T. 2. C. 7. N. 21.

Cap. 23. v. 34. Et eris sicut dormiens in medio

mari, & quasi sopus guber-nator, amissio

clavio. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 27. v. 20. Infernus, & perditione nūnquam

impinguatur: similiter & oculi hominum infi-

tabiles. T. 4. C. 5. N. 3.

Cap. 30. v. 16. Infernus, & os vulna, & Terra,

qua non satiatur aqua: ignis vero nūnquam

dicit: Sufficit. T. 4. C. 5. N. 3. V. 28. Stellio

manibus nitens, & moratur in aliibus Re-

gis. T. 2. C. 1. N. 26.

Cap. 31. v. 10. Maliferem fortēm quis inveniet?

procūl, & de vicinis finibus pretium eius. T.

3. C. 4. N. 13. V. 15. & 27. Et de nocte

surrexit, deditque predam domesticis suis, &

cibaria ancillis suis:: Consideravit feminas

domus sue, & panem otiosa non comedit.

T. 2. C. 7. N. 13. V. 26. Os suum aperuit sa-

pientie, & lex clementia in lingua eius. T. 1.

C. 11. N. 2. V. 29. Multa filii congregave-

runt divitias: tu supergredi es universa. T.

1. C. 4. N. 12.

ECCLESIASTES.

Cap. 1. v. 4. Generatio præterit, & generatio

advenit: Terra autem in aeternum star. T. 3.

C. 2. N. 12. V. 5. Oritur Sol, & occidit, & ad

locum suum revertitur. T. 2. C. 6. N. 4. &

N. 9. V. 6. Gyrat per Meridiem, & seculatur

ad Aquilonem: iufrans univerfa in circuitu

pergit spiritus, & in circulos suos revertitur.

T. 2. C. 6. N. 16. N. 19. & N. 24. V. 7. Om-

nia fluma intrant in mare, & mare non re-

dundat. T. 1. C. 3. N. 7.

Cap. 5. v. 7. Quia excelso excelsior est alius. T.

2. C. 1. N. 34. V. 9. Avarus non implebitur

pecunia: & qui amat divitias, fructum non

capiet ex his: & hoc ergo vanitas. T. 1. C. 8.

N. 14.

Cap. 7. v. 2. Melius est nomen bonum, quam

vnguentia preiofa. T. 1. C. 2. N. 15. V. 4.

Melior est ira risu. T. 4. C. 3. N. 3. V. 14.

Considera opera Dei, quod nemo posset cor-

rigere quem ille despexerit. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 12. v. 1. Memento creatoris tui in diebus inventutis tue, antequam veniat tempus afflictionis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent, &c. per totum cap. T. 1. C. 12. N. 3.

CANTICA.

Cap. 1. v. 2. Oleum effusum nomen tuum: id est adolescentium dilexerunt te. T. 1. C. 2. N.

15. & N. 17. V. 3. Trahe me: post te curremus in odorem vnguentorum tuorum. T. 1.

C. 6. N. 5. V. 4. Introduxit me Rex in cel-

aria sua: exultabimus latibulari in te: me-
memores vberum tuorum super vitam. T. 1.

C. 11. N. 2. V. 8. Siignoras te & pulcheri-

ma inter mulieres, egredere, & abi post vesti-

gia gregum, & pacie hedos tuos iuxta Ta-

bernacula pastorum. T. 3. C. 7. N. 11.

V. 14. Botrus cyprī dilectus meus mihi, in

vineum Engaddi. T. 4. C. 3. N. 6. V. 15. Ecce

tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es,

oculi tul columbarium. T. 1. C. 5. N. 5. T.

2. C. 2. N. 38. T. 3. C. 1. N. 4.

Cap. 2. v. 1. Ego Flos campi, & Lilium conval-

lium. T. 1. C. 9. N. 18. T. 2. C. 7. N. 11. T.

3. C. 6. N. 13. fol. 297. T. 4. C. 1. N. 8.

V. 2. Sicut Lilium inter spinas, sic amica mea

inter filias. T. 4. C. 6. N. 9. V. 3. Sicut mal-

lus inter ligna sylvarum, sic dilectus meus in-

ter filios. Sub umbra illius, quem desidera-

ram, fed: & fructus eius dulcis gutturi meo.

T. 1. C. 6. N. 5. & N. 16. T. 2. C. 1. N. 14.

T. 3. C. 1. N. 7. V. 4. Introduxit me in cel-

ian vinarium, ordinavit in me charitatem.

T. 2. C. 5. N. 32. V. 5. Fulcite me floribus,

sipate me malis: quia amore langueo. T. 4.

C. 2. N. 10. V. 8. Vox dilecti mei, ecce iste

venit faciens in montibus, transilens colles.

T. 1. C. 4. N. 9. V. 12. Flores apparuerunt

in Terra nostra, tempus putationis adveni-

vit. Turtur audita est in Terra nostra. T.

1. I. N. 9. & 5. T. 2. C. 3. N. 19. V. 14.

Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in

auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies

tua decora. T. 1. C. 5. N. 11. T. 2. C. 5. N.

2. & N. 15.

Cap. 3. v. 1. & 2. In leitulo meo per noctes que-

fivi quem diligit anima mea: quæsi illum, &

non inveni. Surgam, & circuibo Civitatem,

per vicos, & plateas quartas quem diligit

anima mea: quæsi illum, & non inveni. T.

2. C. 2. N. 35. V. 4. Tenui eum; nec dimi-

tan, donec introducam illum in domum

matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ.

T. 1. C. 11. N. 9. T. 3. C. 1. N. 15. V. 10.

Columnas eius fecit argenteas, reclina-

rum aureum, aſcentum purpureum: media

charitate conſtravit. T. 2. I. N. 13. & C. 4.

N. 2.

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

N. 2. V. 11. Egressimini & videte filia Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronauit illum: mater sua in die desponsationis illius, & in die latitiae cordis eius. T. 2. C. 1. N. 23. & C. 2. N. 2.

Cap. 4. v. 3. Sicut vita coccinea, labia tua: & eloquium tuum, dulce. Sicut fractum mali punicum, ita gena tua: absque eo, quod intrinsecus latet. T. 1. I. N. 9. V. 4. Sicut Turris David collum tuum, que exaltificata est cum propugnaculis: mille clipei pendet ex ea, omnis armatura fortium. T. 2. C. 7. N. 23.

V. 7. Tota pulchra es amica mea, & manuca non est in te. T. 1. C. 5. N. 14. V. 8. Veni de Libano Spuma mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Senir & Hermon, de cubilis Leonum, de montibus Pardonum. T. 3. C. 7. N. 11. T. 4. C. 6. N. 9. V. 10. Et odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. T. 2. C. 5. N. 15. V. 12. Hortus conclusus foror mea Sponfa, hortus conclusus, fons signatus. T. 3. C. 7. N. 4. T. 4. C. 2. N. 1. V. 13. Emissiones tuas Paradis malorum punicorum cum pomorum fructibus. T. 1. C. 6. N. 6. & C. 9. N. 12. T. 2. C. 2. N. 3. & N. 15. Cap. 5. N. 30. V. 15. Fons hortorum punitum: aquarum viventium, que flunt imperio de Libano. T. 2. C. 5. N. 30. T. 3. I. N. 13.

Cap. 5. v. 2. Ego dormio, & cor meum vigilet. T. 2. C. 7. N. 28. V. 3. Expoliavi me tunica mea, quomodo induat illa? lavi pedes meos, quomodo inquinabo illos? T. 4. C. 4. N. 2. V. 5. Manus mea filaberunt myrrham, & digitæ mei pleni myrra probatissima. T. 1. C. 12. N. 16. V. 7. Invenerunt me custodes qui custodiunt Civitatem: per-
cusserunt me, & vulneraverunt me: tulerunt pallium meum mihi custodes murorum. T. 2. C. 3. N. 7. V. 10. Dilectus meus candidus, & rubicundus, electus ex illibatis. T. 1. C. 3. N. 10. & C. 5. N. 2. V. 11. Cupit eius aurum optimum: Comæ eius sicut elata palmarum. T. 7. C. 8. N. 8. T. 2. C. 2. N. 3. V. 12. Oculi eius sicut columba super rivulis aquarum, que lacte sunt lota, & refi-
denti aqua fluent plenissima. T. 3. C. 1. N. 4. V. 13. Labia eius lilia diuinitatis myrrham primam. T. 1. C. 12. N. 17. V. 14. Manus illius tornatiles atrae, plena hyacinthis. T. 1. C. 11. N. 5. V. 15. Crurali illius columnæ marmorea, que fundata sunt super bases aureas. T. 2. I. N. 13. & C. 6. N. 1.

Cap. 5. v. 24. Contra illos stabit spiritus virtutis, & tamquam turbo venti dividet illos: & ad eum perducit omnem Terram iniquitas illorum, & malignitas evertet fedes potentium. T. 2. C. 1. N. 22.

Cap. 6. v. 6. Horrendè & citò apparebit vo-
bis: quoniam iudicium durissimum his,
qui præstunt, fieri. T. 2. C. 2. N. 28. V. 8.
Non enim subterfabit personam cuiusquam
Deus, nec verebitur magnitudinem cuius-

11. V. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui pacifur inter lilia. T. 1. C. 7. N. 8. V. 3. Pulchra es amica mea, fravis, & deco-
ra sicut Hierusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. T. 1. C. 12. N. 4. T. 3. C. 1. N. 11. V. 9. Quæ sit illa, qua progreditur

quasi Aurora confurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? T. 1. C. 4. N. 11. & N. 18. Cap. 9. N. 7. C. 10. N. 14. T. 2. C. 6. N. 8. T. 3. C. 6. N. 13. & C. 7. N. 2.

Cap. 7. v. 2. Venter tuus sicut acervus tritici, vallatus illis. T. 1. C. 6. N. 4. T. 3. C. 7. N. 4. T. 4. C. 1. N. 8. V. 4. Collum tuum sicut Turris eburnea. Oculi tui sicut pīcīna in Hesebon, que sunt in porta filii multitudinis. T. 1. C. 5. N. 16. T. 2. C. 4. N. 11. V. 13. Mandragora dederunt odorem. In portis nostris onus poma: nova, & vetera, dilecta mihi, servati tibi. T. 4. C. 1. N. 8. T. 4. C. 8. N. 15.

Cap. 8. v. 2. Apprehendam te, & inducam in dominum matris meæ: ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex vino condito, & multum malorum granatorum meorum. T. 2. C. 1. N. 32. V. 5. Quæ sit illa, qua ascen-
dit de deferto, delicijs affluens, innixa super dilectum suum? T. 2. C. 4. N. 23. V. 6. Lampades eius, lampades ignis arque flammarum. T. 3. I. N. 3. & C. 3. N. 7. V. 8. Soror nostra parva, & vbera non habet: quid faciemus sorori nostræ, in die quando alloquenda est? T. 1. C. 10. N. 14.

LIBER SAPIENTIE.

Cap. 1. v. 1. Dilige iustitiam, qui iudicatis Terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quæritum. T. 2. C. 6. N. 17.

Cap. 2. v. 6. Venite ergo, & fruamur bonis que sunt, & ve[n]iam creatura tanquam in iu-
ventute celeriter. T. 2. C. 1. N. 10.

Cap. 4. v. 1. O quam pulchra est caſta gene-
ratio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud Deum nota est, & apud homines. T. 3. C. 1. N. 4.

Cap. 5. v. 24. Contra illos stabit spiritus virtutis, & tamquam turbo venti dividet illos: & ad eum perducit omnem Terram ini-
quitas illorum, & malignitas evertet fedes potentium. T. 2. C. 1. N. 22.

Cap. 6. v. 6. Horrendè & citò apparebit vo-
bis: quoniam iudicium durissimum his,
qui præstunt, fieri. T. 2. C. 2. N. 28. V. 8.
Non enim subterfabit personam cuiusquam
Deus, nec verebitur magnitudinem cuius-

e quam:

INDICE DE LOS TEXTOS

quam quoniam puerum, & magnum ipse fecit, & aequaliter cura est illi de omnibus. T. 4. C. 8. N. 6. V. 15. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: absidentem enim illum foribus suis inveniet.

Cap. 7. v. 1. Sum quidem & ego mortalis homo, similis omnibus, & ex genere terreni illius, qui prior factus est, & in ventre matris figuratus sum caro. T. 2. C. 4. N. 24. V. 10. 11. & 12. Super salutem, & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam quoniam inextinguibile est lumen illius. Veret et autem milii omnia bona pariter cum illa, & innumerabiles honestas per manus illius, & legitatus sum in omniis: quoniam antecedebat me sita sapientia, & ignorabam quoniam horum omnium mater est. T. 4. C. 7. N. 8. V. 25. Vapor est enim virtus Dei, & emanatio quadam est claritas omnipotens Dei sincera. T. 1. C. 9. N. 5. V. 26. Candor et enim lucis aeterna, & speculum sine maculae Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. T. 1. C. 8. N. 9. V. 27. Et cum sita una, omnia potest: & in se permanens omnia innovat, & per nationes in Animas sanctas se transfert, amicos Dei, & Prophetas constituit. T. 1. C. 9. N. 17. T. 4. C. 5. N. 6.

Cap. 9. v. 14. Cogitationes enim mortalium timida, & incerta providentia nostra. T. 4. C. 5. N. 6.

Cap. 11. v. 23. Quoniam tamquam momentum statim est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta rosis antelucani, qua descendit in Terram. T. 1. C. 7. N. 2. V. 24. Sed miseris omnium, quia omnia potest, & dissimiles peccata hominum propter penitentiam. T. 2. C. 1. N. 14.

Cap. 16. v. 24. Creatura enim tibi Factori de seruens, exardecit in tormentum adversus iniustos: & senior fit ad benefacendum pro his, qui in te confidunt. T. 2. C. 4. N. 24.

Cap. 18. v. 15. Omnipotens seruus tuus de Cœlo a regibus sedibus, durus debilitor in medium exterminij Terram profilivit. T. 1. C. 6. N. 3. V. 24. In veste enim poteris, quam habebat, totus erat orbis terrarum: & parentum magna in quatuor ordinibus lapidum erant sculpta, & magnificenter tua in diadema capitis illius sculpta erat. T. 2. C. 4. N. 7.

ECCLESIA STICVS.

Cap. 1. v. 2. Altitudinem Cœli, & latitudinem Terra, & profundum abyssi quis dimensus est? T. 1. C. 7. N. 2. V. 9. Ipse

creavit illam in Spiritu Santo, & vidit, & di numeravit, & mensus est. T. 1. C. 7. N. 2. V. 22. Corona sapientia, timor Domini, re plens pacem, & fatus fructum. T. 1. C. 6. N. 8. T. 4. C. 1. N. 5. V. 28. Timor Domini expellit peccatum: nam qui sine timore est, non poterit iustificari. T. 4. C. 1. N. 9.

Cap. 2. v. 16. Vx his, qui perdiderunt fulminem, & qui dereliquerunt vias rectas, & diverterunt in vias pravas. T. 3. C. 3. N. 13.

Cap. 3. v. 18. & 19. Quam mala fame est, qui derelinquit patrem: & est maledictus a Deo, qui exasperat matrem. Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligenter. T. 2. C. 5. N. 18. V. 20. Quanto magnas es, humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam. T. 1. C. 8. N. 2. T. 3. C. 2. N. 13.

Cap. 4. v. 24. Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abiicias consilium meum. T. 4. C. 5. N. 8.

Cap. 7. v. 6. Noli querere fieri index, nisi valles virtute irrumpere iniurias: ne forte extimescas faciem potens, & ponas scandalum in aquitate tua. T. 2. C. 2. N. 27. V. 25. Filii tibi sunt: erudi illos, & curua illos a pueritia illorum. T. 2. C. 7. N. 21.

Cap. 9. v. 7. Noli circumspicere in vicis Civitatis, nec oberraveris in plateis illius. T. 4. C. 7. N. 5.

Cap. 10. v. 8. Regnum a gente in gentem transferatur propter iniurias, & iniurias, & contumelias, & diversos dolos. T. 2. C. 1. N. 22.

Cap. 14. v. 8. Nequam est oculus lividi: & avertens faciem suam, & despiciens animam suam. T. 3. C. 5. N. 1.

Cap. 15. v. 1. Qui timet Deum, faciet bona, & qui continens est iustitia, apprehendet illum, & obviabit illi quasi mater honorifica ta. T. 2. C. 6. N. 27. V. 18. Ante hominem vita, & mors, bonum; & malum, quod placuerit ei, dabitur illi. T. 1. C. 12. N. 10.

Cap. 18. v. 22. Non impediatis orare semper, & verearvis que ad mortem iustificari. T. 2. C. 2. N. 14.

Cap. 19. v. 27. Amictus corporis, & rarus dentum, & ingredens hominis enuniam de illo. T. 2. C. 4. N. 1.

Cap. 24. v. 5. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenitus ante omnem creaturam. T. 1. C. 9. N. 17. T. 2. C. 1. N. 30. V. 6. Ego feci in Cœlis ut oriretur lunus indecens, & sicut nebula texi omnem Terram. T. 3. C. 1. N. 15. & C. 4. N. 3. V. 7. Ego in altissimus habitavi, & Thronus meus in columna nubis. T. 3. C. 7. N. 3. V. 8. Gyrum Cœli circuvi sol, & profundus abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi. T. 1. C. 2. N. 4. T. 2. C. 7. N. 29.

T. 3.

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

T. 3. C. 7. N. 13. & N. 17. V. 12. Tunc precepit, & dixit mihi creator omnium: & qui creavit me, requiebit in Tabernaculo meo. T. 1. C. 7. N. 6. V. 14. Ab initio, & ante secula creata sum, & vsque ad futurum seculum non definiam, & habitatione sancta coram ipso misstravi. T. 1. C. 7. N. 4. V. 15. Et sic in Sion firmata sum, & in Civitate sanctissima similiter requievi, & in Hierusalem portas mea. T. 1. C. 4. N. 4. T. 2. C. 2. N. 22. T. 3. C. 3. N. 1. V. 16. Et in plenitudine sanctorum detento mea. T. 1. C. 11. N. 8. V. 17. Quasi cedrus exaltata sum in Libano. T. 1. C. 5. N. 19. V. 18. Quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosae in Iericho. T. 1. I. N. 1. & C. 6. N. 16. T. 2. C. 1. N. 5. N. V. 19. Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. T. 1. C. 21. N. 19. & C. 11. N. 14. T. 2. C. 7. N. 20. V. 20. Sicut cinamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris. T. 1. C. 4. N. 19. & C. 5. N. 20. & C. 12. N. 17. V. 21. Et quasi balsamum non nullum odor meus. T. 2. C. 5. N. 25. V. 22. Ex quasi terebinthos extendi ramos meos, & rami mei honoris, & gratiae. T. 1. C. 3. N. 10. & C. 7. N. 15. V. 23. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & nefastis. T. 1. C. 6. N. 5. T. 3. C. 1. N. 7. V. 25. In me gratia omnis vita, & veritatis, in me omnis spes vita, & virtutis. T. 1. C. 9. N. 2. & C. 1. N. 8. T. 2. C. 2. N. 21. V. 30. Qui audit me, non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. T. 1. C. 11. N. 6. T. 2. C. 1. N. 31. & C. 3. N. 21. T. 4. I. N. 7. V. 7. Qui eludant me, mitum aeternam habent. T. 4. I. N. 4. V. 39. Amarini enim abundavit cogitatio eius, & consilium illius ab abyssu magna. T. 2. C. 1. N. 31. V. 41. Ego quasi fluvij dyoris, & sicut aquæductus exhibi in Paradiso. T. 3. C. 4. N. 7. V. 44. Quoniam doctrinam quasi antelucanum illuminatum omnibus, & enrabo illam usque ad longinquum. T. 2. C. 7. N. 20.

Cap. 26. v. 16. Gratia mulieris sedula delectabit virum suum, & os illius impinguabit. T. 2. C. 7. N. 13. V. 23. Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes firmi super plantas stabiles mulieris. T. 1. C. 11. N. 8. T. 2. I. N. 13. & C. 2. N. 3.

Cap. 27. v. 7. Sicut ruficatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis. T. 2. C. 3. N. 17. V. 12. Homo sapiens in sapientia manet sic Sol: nam et ultus sicut Luna mutatur. T. 2. C. 6. N. 28.

Cap. 28. v. 25. Mors illius, mors nequissima: &

villis potius infernus quam illa. T. 3. C. 3. N. 7. Cap. 31. v. 10. Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria aeterna: qui potuit transgredi, & non est transgreditus; facere mala, & non fecit. T. 4. I. N. 2.

Cap. 32. v. 12. In multis esto quasi infelix, & audi tacens simul & querens. T. 2. C. 1. N. 6. V. 24. Filius enim confilio nihil facias, & post factum non penitebis. T. 4. C. 5. N. 6.

Cap. 35. v. 21. Oratio humiliante, nubes penetrabitis: & donec propinquet non constitabitur. T. 4. C. 1. N. 4. V. 26. Speciosa misericordia Dei, in tempore tribulationis, quasi nubes pluviae in tempore siccitatis. T. 3. C. 7. N. 8.

Cap. 36. v. 27. Vbi non est sepes, diripiatur possesso: & ubi non est mulier, ingenitit egens. T. 3. C. 5. N. 11.

Cap. 37. v. 31. Non enim omnia omnibus expediunt, & non omni anima omne genus placet. T. 2. C. 5. N. 12.

Cap. 38. v. 4. Altissimus creavit de Terra medicamenta, & vir prudens non abhorribit ille. T. 3. C. 4. N. 7.

Cap. 39. v. 17. & 19. Obaudice me divini fructus, & quasi rosa plantata super rivos aquarum fructificabit: Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Domino in operibus suis. T. 2. C. 7. N. 11.

Cap. 40. v. 17. Gratia sicut Paradisi in benedictionibus, & misericordia in seculum permanet. T. 1. C. 5. N. 6.

Cap. 41. v. 10. De patre impio queruntur filii, quoniam propter illum sunt in opprobrio. T. 2. C. 7. N. 18.

Cap. 43. v. 2. & 3. Sol in asperu annuntians in exitu, vas admirabile opus excelsi. T. 1. C. 5. N. 4. V. 7. A Luna signum diei festi, lumine quoq; emittitur in consummatione. T. 1. C. 7. N. 12. V. 12. Vide arcum, & benedic eum, qui fecit illum: valde speciosus est in splendoru suo. T. 3. C. 2. N. 14. V. 24. Medicina omnium in felicitatione nebula. T. 1. C. 10. N. 21.

Cap. 45. v. 14. Corona aurea super Mitrā eius expressa figura sanctificatis, & gloria honoris opus virtutis, & desideria oculorum ornata. T. 4. C. 6. N. 19. & C. 7. N. 10.

Cap. 47. v. 3. Cum leonibus iusta quasi cum agnis: & in urbis similitudine fecit sicut in agnis ovium, in inventu sua. T. 2. C. 1. N. 25.

Cap. 49. v. 5. Præter David, & Ezechiam, & Iohannem, omnes peccatum commiserunt: nam reliquerunt legem Altissimi Reges Iuda. T. 2. C. 1. N. 19.

Cap. 50. v. 6. Quasi Stella matutina in medio nebula, & quasi Luna plena in diebus suis latet. T. 1. C. 10. N. 21. V. 8. Quasi arcus re-

INDICE DE LOS TEXTOS

fulgens inter nebulas, gloria, & quae dios
 rotarum in diebus vernalis. T. 3. C. 2. N. 14.
 Cap. 51. v. 21. Appropiate ad me indocti, &
 congregate vos in domum disciplinae. T. 2.
 C. 7. N. 23.
I S A I A S.
 Cap. 1. v. 3. Cognovit vos profetorum suum, &
 asinus presupe dominii fuit: Israel autem me
 non cognovit, & Populus meus non intel-
 lexit. T. 2. C. 1. N. 14. V. 5. Super quo per-
 cutiam vos vtrâ addentes pravaricatio-
 nem? omne caput languidum, & omne co-
 moerens. T. 2. C. 4. N. 14. V. 6. A planapedis
 vique ad verticem non est in ea sanitas: vil-
 nus, & livor, & plaga tumens, non est cir-
 cumlitigata, nec curata medicamine, neque
 fotâ oleo. T. 3. C. 5. N. 1. V. 22. Argentum
 tuum versum est in scoriam vnum tuum mi-
 stum est aqua. T. 4. C. 3. N. 6. V. 23. Prin-
 cipes tui infideles, socij surum: omnes dilige-
 nt munera, sequuntur retributions. Pu-
 pilio non iudicant: & causa vidua non ingre-
 ditur ad illos. T. 2. C. 6. N. 20.
 Cap. 2. v. 2. Et erit in novissimis diebus prepa-
 ratus mons dominii Domini in vertice mon-
 tum, & elevabitur super colles, & fluent ad
 eum omnes gentes. T. 1. C. 3. N. 5. T. 2. C.
 1. N. 20.
 Cap. 3. v. 9. Vt anima eorum, quoniam redi-
 ta sunt eis mala. T. 1. C. 1. N. 20.
 Cap. 4. v. 1. Et apprehendet sepiem mulieres
 viru in vnum in die illa, dicentes: Panem no-
 strum comedemus, & vestimenta nostra
 operiemur. T. 2. C. 2. N. 7.
 Cap. 5. v. 18. Vt qui trahitis iniquitatem in fu-
 niciis vanitatis, & quasi vinculum plau-
 peccatum. T. 2. C. 7. N. 26. V. 22. Vt qui
 potentes effici adibendam vinum, & viri for-
 tes ad miscendam ebrietatem. Qui iustifica-
 tis iniquum pro munibus, & iustificare iusti
 auctoribus ab eo. T. 2. C. 5. N. 28. & C. 6. N. 21.
 Cap. 6. v. 1. Vidi dominum sedentem super fo-
 lium excelsum, & elevatum: & ea quæ sub ip-
 so erant, replebat templum. T. 1. C. 7. N. 8.
 & C. 10. N. 3. T. 2. C. 1. N. 17. V. 2. Scaphim
 stabant super illud: texa vni, & sex alii
 alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus ve-
 labant pedes eius, & duabus volabant. T. 2.
 C. 1. N. 11. & C. 4. N. 7. V. 5. Et dixi: Vt
 mihi, quia tacit, qui vir pollutus labijs ego
 sum. T. 2. C. 1. N. 19.
 Cap. 7. v. 1. Pete tibi signum à domino Deo
 tuo in profundum inferni, vive in excelsum su-
 pra. T. 3. C. 7. N. 19. V. 14. Ecce Virgo con-
 cipies, & paries filium, & vocabitur nomen
 eius Emmanuel. T. 3. C. 7. N. 2.
 Cap. 8. v. 1. Et dicit dominus ad me: Suma ti-

bi liborum grandem, & scribe in eo styllo ho-
 minis. T. 2. C. 1. N. 31.
 Cap. 11. v. 1. Et egredietur virga de radice Iesu,
 & flos de radice eius ascenderet. T. 1. C. 1. N.
 21. & C. 6. N. 4. & C. 8. N. 2. T. 2. C. 1. N.
 14. & C. 2. N. 23. V. 2. Et requieceret super
 eum spiritus dominus spiritus sapientiae, &
 intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiri-
 tus scientiae, & pietatis. T. 1. C. 3. N. 2. V. 3.
 Et replebit eum spiritus timoris domini.
 Non secundum visionem oculorum iudica-
 bit, neque secundum auditum aurium ar-
 gueret. T. 1. C. 6. N. 8. V. 10. In die illa radix
 Iesu, qui sit in signum populorum, ipsorum
 vique ad verticem non est in ea sanitas: vil-
 nus, & livor, & plaga tumens, non est cir-
 cumlitigata, nec curata medicamine, neque
 fotâ oleo. T. 3. C. 5. N. 1. V. 22. Argentum
 tuum versum est in scoriam vnum tuum mi-
 stum est aqua. T. 4. C. 3. N. 6. V. 23. Prin-
 cipes tui infideles, socij surum: omnes dilige-
 nt munera, sequuntur retributions. Pu-
 pilio non iudicant: & causa vidua non ingre-
 ditur ad illos. T. 2. C. 6. N. 20.
 Cap. 12. v. 2 & 3. Ecce Deus salvator meus, fi-
 ducialiter agam, & non timebo: quia fortitu-
 do mea, & laus mea dominus, & factus est
 mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio
 de fontibus salvatoris. T. 1. C. 8. N. 13.
 V. 6. Exulta, & lauda habitatio sion: quia
 magnus in medio tui sanctus Israel. T. 1. C.
 4. N. 5.
 Cap. 13. v. 2. & 3. Super montem caliginosum
 levate signum, exalte vocem, levate manu-
 num, & ingrediantur portas duces. Ego
 mandavi fanfaticatis meis, & vocavi fortis
 meos in ita mea, exultantes in gloria mea.
 T. 2. C. 2. N. 46. V. 13. Super hoc cœlum
 turbabo: & movebitur terra de loco suo,
 propter indignationem domini exercitum, &
 propter diem iræ furoris eius. T. 2. C. 1.
 N. 16.
 Cap. 14. v. 13. Qui dicebas in corte tuo: In Co-
 lumna concendam, super astra dei exaltabo
 solium meum, sedebi in monte testamenti,
 in lateribus Aquilonis. T. 2. C. 2. N. 45. &
 C. 4. N. 7. T. 4. C. 4. N. 2.
 Cap. 18. v. 2. Ite Angeli véloces ad gentem
 convulsa, & dilacerata, & Populum ter-
 ribilem, post quem non est aliud. T. 2. C. 3.
 N. 20. V. 4. Quoniam hæc dicit dominus
 ad me: Quiescam, & considerabo in loco
 meo, sicut meridiana lux clara est, & sicut
 nubes toris in die nesciis. T. 3. C. 2. N. 4.
 Cap. 19. v. 1. Ecce dominus ascenderet super nu-
 bem levem, & ingredietur ægyptum, &
 commovebuntur simulacra ægypti. T. 1.
 C. 7. N. 13. T. 3. C. 2. N. 4.
 Cap. 22. v. 13. Comedamus, & bibamus: cras
 enim moriemur. T. 2. C. 1. N. 10.
 Cap. 25. v. 1. Quoniam fecisti mirabilia, cogita-
 tiones antiquas fideles, amen. T. 1. I. N. 17.
 Cap. 26. v. 1. Vrbs fortitudinis nostræ sion fal-

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

vator, ponetur in ea murus & antemurale.
 T. 1. C. 7. N. 3.
 Cap. 28. v. 7. Verum hi quoque præ vino nescie-
 runt, & præ ebrietate erraverunt: Sacerdos,
 & Prophetæ nescierunt præ ebrietate. T. 4.
 C. 3. N. 2. V. 22. Et nunc nolite illudere, ne
 forte constringantur vincula velfra: confami-
 nationem enim, & abbreviationem audiri à
 domino deo exercitum super universam
 terram. T. 2. C. 5. N. 13.
 Cap. 30. v. 26. Erit lux luna sicut lux solis,
 & lux solis erit septempliciter sicut lux sep-
 temdierum, in die qua aligerat dominus
 vulnus populi sui, & percutiaram plague eius
 sanaverit. T. 1. C. 4. N. 13. T. 2. C. 5. N. 4.
 Cap. 33. v. 22. dominus enim iudex noster,
 dominus legifer noster, dominus rex nos-
 tris ipsi salvabit nos. T. 1. C. 5. N. 20. T. 2.
 C. 1. N. 3.
 Cap. 35. v. 1. Lætabitur deserta, & invia, &
 exultabit solitudo, & florebit quasi lilium.
 T. 2. C. 2. N. 16. V. 2. Germans germinab-
 it, & exultabit larabunda, & laudans: gloria
 libani date est ei: decor carmeli, & saron,
 ipsi videbunt gloriam domini, & decorum
 dei nostri. T. 1. C. 5. N. 7.
 Cap. 38. v. 7. Hoc autem tibi erit signum à do-
 mino, quia faciet dominus verbum hoc,
 quod locutus est. T. 4. I. N. 4.
 Cap. 40. v. 9. Super montem excelsum ascen-
 di, qui evangelizas sion exalta in fortitudine:
 vocem tuam, qui evangelizas hierusalem:
 exalta, noli timere. T. 2. C. 3. N. 4. V. 17.
 Omnes gentes quasi non sint, sic sunt cora
 in eo, & quasi nichil & inane reputare fun-
 est. T. 1. C. 7. N. 2.
 Cap. 42. v. 8. Ego dominus, hoc est nomen
 meum: gloriam meam alteri non dabo. T. 1.
 C. 3. N. 3. V. 18. Surdi andite, & cœli intuem-
 enti ad videntem. quis cœcus, nisi servus meus?
 & surdis, nisi ad quem nuntios meos misit?
 quis cœcus, nisi quis venundatus est? & quis
 cœcus, nisi servus domini? T. 4. C. 5. N. 4.
 Cap. 43. v. 3. Quia ego dominus deus tuus
 sanctus israel salvator tuus, dedi propria-
 tionem tuam: ægyptum, æthiopiam, & sa-
 bæ pro te. T. 1. C. 8. N. 3.
 Cap. 45. v. 15. Verè tu es deus absconditus,
 deus israel salvator. T. 1. C. 8. N. 6. V. 21.
 Numquid non ego dominus, & non est ultra
 deus absque me? deus iustus, & salvans non
 est prater me. T. 1. C. 1. N. 5.
 Cap. 48. v. 17. Hoc dicit dominus redemptor
 tuus sanctus israel: ego dominus deus tuus
 docens te via, gubernans te in via, qua am-
 bulas. T. 2. C. 3. N. 10.
 Cap. 49. v. 2. Et posuit os meum quasi gladium
 ob acutum in umbra manus fuz protexit me, &

posuit me siec sagittam eleam: in phar-
 tra sua abscondit me. T. 2. C. 7. N. 25. V. 6.
 Ecce dedi te in lucem gengium, ut sis filius
 mea: vñque ad extremum terræ. T. 3. C. 4.
 N. 3. V. 15. Numquid obliuisci potest im-
 plor infantum suum, ut non misereatur filio
 veteri sui? & si illa oblitera fuerit, ego tamen
 non obliviscar tui. T. 3. C. 3. N. 11.
 Cap. 50. v. 4. dominus dedit mihi linguam erudi-
 ditam, ut sciam sustentare eum, qui laetus est
 verbis: erigit manu, manu erigit mihi autem,
 ut audiam quia magistrum. T. 2. C. 3. N. 10.
 Cap. 51. v. 1. Attende ad petram unde excisi
 elitis, & ad cavernam lacis, de qua præcisi
 elitis. T. 4. C. 8. N. 3. V. 2. Attende ad
 abraham patrem velutrum, & ad sarah, quæ
 peperit vos: quia vnum vocavi eum, & bene-
 dixi ei, & multiplicavi eum. T. 4. C. 3. N. 1.
 Cap. 53. v. 1. & 7. Quis credit auditiu nostro?
 & brachium domini cui revelatum est? Ob-
 latus est quia ipse voluit, & non aperuit os
 suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, &
 quasi agnus coram tendente se obmutescet,
 & non aperiet os suum. T. 1. C. 8. N. 17.
 V. 4. Vere languores nostros ipse tulit, & do-
 lores nostros ipse portavit: & nos putavimus
 eum quasi leprosum, & percutiūm à deo &
 humiliatum. T. 1. C. 6. N. 7. V. 8. Genera-
 tionem eius quia enarrabit: quia abscessus est
 de terra viventium: propter Iesus populi
 percutiūm cum. T. 3. C. 2. N. 13.
 Cap. 54. v. 2. Dilata locum tentorij tuu, & pel-
 les tabernacula tuorum extende, ne
 parcas. T. 3. C. 2. N. 13. V. 10. Montes
 enim contumescerunt: & colles contremi-
 cent: misericordia autem mea non recederet à
 te, & fedis pacis mei non movebitur: dixit
 misericordia tuus dominus. T. 3. C. 2. N. 13.
 Cap. 55. v. 1. & 2. Omnes sitiens venire ad
 aquas: & qui non habet argentum, pro-
 pterate, emite, & comedite: venire, emite, ab-
 que argento, & absque villa commutatione
 vinum, & lac: inclinate aurem velutram, &
 venire ad me audite, & viver anima vestra,
 & ferim vobis lac pactum sempiternum,
 misericordias David fideles. T. 2. C. 5. N.
 22. V. 13. Et erit dominus nominatus in
 signum aeternum, quod non auferetur. T. 2.
 C. 4. N. 30.
 Cap. 56. v. 4. Leva in circuitu oculos tuos, &
 vide: omnes isti congregati sunt, venerant ci-
 vilis: filii tuu de longe venient, & filii tuu de
 latere surgent. T. 3. C. 2. N. 2. V. 8. Qui
 omnes isti, qui ut nubes volant, & quasi colum-
 bæ ad senectutem suas? T. 2. C. 3. N. 1. V. 12.
 Gensis enim, & regnum, quod non servierit
 tibi, peribit: & gentes folitudine vallabun-
 tur. T. 2. C. 7. N. 30.

INDICE DE LOS TEXTOS

Cap. 62. v. 10. Transire, transite per portas, præparate viam Populo, planum facite iter, eligit lapides, elevate signum ad Populos. T. 2. C. 3. N. 28.

Cap. 63. v. 3. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, & concavali eos in ira mea: & a perfus est fanguinis eorum super velutina mea: & omnia indumenta mea inquinavi. T. 2. C. 1. N. 5. V. 5. Circumspexit, & non erat auxiliator: quæfui, & non fuit qui adiuveret: & salvavit mihi brachium meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. T. 1. C. 1. N. 15.

Cap. 65. v. 16. In quo qui benedictus est super Terram, benedicetur in Deo amen: & qui iurat in Terra, iurabit in Deo amen. T. 1. I. N. 17. V. 17. Ecce enim ego creo. Calos novos, & Terram novam: & non erant in memoria priora, & non ascendebat super cor. T. 1. I. N. 7. V. 24. Eritque antequam clament, ego exaudiam: adiudic illis loquentibus, ego audiam. T. 1. C. 1. N. 5.

I E R E M I A S .

Cap. 1. v. 9. & 10. Et misit Dominus manum suam, & tergit os meum: & dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce confitui te hodie super Gentes, & super regna, & vellotas, & destruas, & dispersas, & diffliges, & adflices, & plantes. T. 2. C. 3. N. 10. V. 11. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Vir gam vigilante in ego video. T. 2. C. 2. N. 33. & C. 6. N. 13.

Cap. 3. v. 3. Quoniam obrem prohibite sunt filii pluviarum, & ferotius imber non fuit: frons multieris merentis facta est tibi, noluisse eru bescere. T. 4. C. 5. N. 4. V. 12. Vadè, & clama sermones illos contra Aquilonem, & dices: Reverte te aversatrix Israel, ait Dominus; & non avertam faciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascer in perpetuum. T. 1. C. 9. N. 9.

Cap. 4. v. 7. Ascende leo de cubili suo, & prædo Gentium te levavit: egressus est de loco suo, ut ponat Terram in solitudinem: Civitates tuae vallabuntur, remanentes absque habitatores. T. 2. C. 1. N. 6.

Cap. 7. v. 20. Ideo haec dicit Dominus Deus: Ecce furor meus, & indignatio mea confatur super locum istum, super viros, & super immenta, & super lignum Regionis, & super frigus Terra. T. 4. C. 3. N. 2.

Cap. 8. v. 22. Numquid resina non est in Galadæ aut medicus non est tibi? quare igitur non est obdutea cleariv filii Populi mei? T. 1. C. 3. N. 20. & C. 5. N. 27.

Cap. 10. v. 2. Haec dicit Dominus: Inixa vias

Gentium noli ite discere: & à signis Cœli nolite metuere, quæ timent Gentes. T. 3. I. N. 7.

Cap. 11. v. 19. Mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de Terra viventium, & nomen eius non memoretur amplius. T. 2. C. 4. N. 26.

Cap. 12. v. 11. Pofherunt eam in dissipatio nem, luxitque super me: desolatione defolata est omnis Terra: quia nullus est qui recogitet corde. T. 2. C. 2. N. 13.

Cap. 13. v. 23. Si mutaret potest Äthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum diligenteris malum. T. 3. C. 7. N. 16. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 14. v. 12. Cum ieiunaverint, non exaudiāt preces eorum: & si obtulerint holocatoma, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fane, & peste consumam eos. T. 4. C. 1. N. 2.

Cap. 15. v. 5. Quis enim miserebitur tui Hierusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibi ad rogandum pro pace tua? T. 1. C. 11. N. 11. V. 19. Propter hoc haec dicit Dominus: Si converteris, convertam te, & a faciem meam stabis: & si separaberis preciosum à vili, quasi os meum eris: convertentur ipsi ad te, & tu non converteris ad eos. T. 2. C. 3. N. 11. & N. 20.

Cap. 17. v. 1. Peccatum India scriptum est slylo terreo in vngue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, & in cornibus aratum eorum. T. 2. C. 4. N. 26. T. 4. C. 5. N. 4.

Cap. 18. v. 1. & 2. Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens: Surge, & defend in domum filii, & ibi audies verba mea. T. 1. C. 11. N. 11. V. 18. Venite, & cogite omnes contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex à Sacerdote, neque confundit à sapiente, nec sermo à Prophetâ: venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad univerlos sermones eius. T. 2. C. 2. N. 33. V. 20. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foecum anima mea? Recordare quod susterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis boni, & averterem indignationem tuam ab eis. T. 1. C. 11. N. 11.

Cap. 22. v. 15. Numquid regnabis, quoniam conferste cedro? pater tuus numquid non comedit, & bibit, & fecit Iudicium, & iustitiam tunc cum bene erat? T. 2. C. 1. N. 1.

Cap. 29. v. 22. Ponat te Dominus sicut Sedeciam, & sicut Achab, quos frixit Rex Babylonis in igne: pro eo quod fecerint stultiam in Israel. T. 2. C. 6. N. 25. V. 22.

Cap. 31. v. 14. Et inebriabo Animam Sacer-

DE LA SAGRADA ESCRITVRA.

tum pinguedine: & Populus meus bonis meis adimpleretur, ait Dominus. T. 2. C. 4. N. 30.

V. 22. Vñquequò delicijs disfolleris filia vagaria creavit Dominus novum super Terram. FEMINA CIRCVMABIT VIRVM. T. 1. C. 2. N. 10. V. 23. Hæc dicit Dominus exercitum Deus Israel: Adhuc dicent verbam istud in Terra Iuda, & in urbibus eius, cum converto captivitatem eorum: Benedic tibi Dominus, pulchritudo iustitie, mons sanctus. T. 1. C. 5. N. 14.

Cap. 33. v. 20. Hæc dicit Dominus: Si irritum potest fieri pæcum meum cum die, & pæcum meum cum nocte, vt non sit dies, & nox in tempore suo. T. 1. C. 5. N. 15.

Cap. 51. v. 27. Ait Dominus: Levate signum in Terra: clangite buccinæ in Gentibus, sanctificare super eam Gentes: annuntiate contra illam regibus Ararat, Menni, & Ascenez. T. 2. C. 6. N. 31.

B A R V C H .

Cap. 3. v. 11. Inveterasti in Terra aliena, coinqutatus es cum mortuis: depudatus es cum descendebitis in infernum. Dereliquisti fontem sapientie: nam si in via Dei ambulafles, habitaless vique in pace sempiterna. T. 3. C. 1. N. 9. V. 18. Qui argentum thefauzant, & aurum, in quo confidunt homines, & non est finis acquisitionis eorum: qui argentum fabricant, & foliati sunt, nec est inventi operum illorum, exterminati sunt, & ad inferos descenderunt. T. 1. C. 3. N. 14.

E Z E C H I E L .

Cap. 1. v. 4. Et vidi, & ecce ventus turbinis veriebat ab Aquiloni: & mubes magna, & ignis involvens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri est, & de meo ignis. T. 2. C. 2. N. 1. V. 8. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies, & pennis per quatuor partes habebant. T. 4. C. 3. N. 8. V. 9. Lunataque erant pennis eorum ad alterum: non reverberabant cum incidentes: sed vñquodque ante faciem suam gradiebatur. T. 2. C. 2. N. 1. V. 10. Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis à dextris ipforum quatuor; facies autem bovis, à sinistris ipforum quatuor: & facies aquile defuer ipforum quatuor. T. 2. C. 2. N. 1. V. 16. Et aspectus rotarum, & opus carum, quasi visio maris: & vna similitudo ipsorum quatuor: & aspectus eorum, & opera quasi sit rota in medio rotæ. T. 2. C. 2. N. 2. V. 18. Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus: & totum corpus oculis plenum in circuitu ipforum quatuor. T. 2. C. 2. N. 2.

Cap. 28. v. 3. In delicijs Paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus, operimenta tuu mardius, topacio, & lapis, chrysolitus, & onyx, & berillus, saphirus, & carbunculus, & fmaragdus: ait eum opus decoris tui: & foramina tua in die, qua conditus es, preparata sunt. T. 2. C. 1. N. 33.

Cap. 32. v. 7. Et operiam, cum extinctus fueris, Cœlum, & nigrelcre faciat Stellas eius, Sol, len nube regam, & Luna non dabit lumen suum. T. 3. C. 2. N. 4.

Cap. 33. v. 6. Quid si speculator viderit gladium venientem, & non sonuerit buccina: & Populus se non custodierit, & venerique gladium, & tuleric de eis animam: illæ quidem in iniuriant sua captus est, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. T. 2.

INDICE DE LOS TEXTOS

C.2. N.28. V.11. Vivo ego dicit Dominus Deus nolo morteni impij, sed ut convertaur impius à via sua, & vivat. Convertimini, convertimini à vijs veris pessimis: & quare morie, nisi dominus Israël? T.2. C.5. N.17.
 Cap.34. v.2. 3. & 4. Hec dicit Dominus Deus: Vz Pastoribus Israël, qui paſcebat femeſtis: nonne greges à Pastoribus paſcuntur? Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crastinum erat occidebatis: gregem autem munum non paſcebatis. Quod infinitum fuſt, non confolidatis, & quod ægrotati non fanatis, & quod perferat, non quaſiſtis, sed cum auſteritate imperabatis eis, & cum noſtentia. T.2. C.2. N.7. V.5. Et dispersi sunt oves meæ, eo quod non eſſet Pastor, & factæ ſunt in deorationem omnium beſtiarum agri, & diſperſe ſunt. T.2. C.4. N.15. v.2
 Cap.37. v.16. Ecce filii hominis tunc tibi ſignum vnum: & ſcribe ſuper illud: Iuda, & filiorum Israël ſociorum eius: & tolle lignum alterum, & ſcribe ſuper illud: Ioseph filius Ephraim, & cunctæ domui Israël, ſociorumque eius. T.2. C.6. N.31.
 Cap.44. v.2. Et dixit Dominus ad me: Porta hæc clausa erit: non aperient, & vir non tranſibit per eam: quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam, erit claua Principi. Princeps ipſe ſedebit in ea. T.1. C.1. N.6. T.3. C.7. N.21.
 Cap.47. v.12. Et ſuper torrentem orietur in ripis eius ex traque parte omne lignum potiferum: non defluſi ſolum ex eo, & non deficit fructus eius: per ſingulos menses alferet primitive, quia aquæ eius de ſanctorio egredientur: & erunt fructus eius in cubum, & ſolla eius ad medicinam. T.1. C.6. N.15.
DANIEL
 Cap.2. v.34. Videbaſta, donēc abſciſus eſt la‐pis de monte ſim manibus: & percutiſſi ſta‐tuam in pedibus eius ferreis & ſtilibus: & comminuit eos. T.1. C.5. N.14. T.3. C.2. N.13. V.35. Lapis autem qui percuſſerat ſtatuum, tactus eſt mons magnus, & implevit univerſam Terram. T.1. C.8. N.6.
 Cap.3. v.22. & 48. Nam iuſſo Regis vigebat: fornax autem ſuccenſa erat nimis. Porro vi‐ros illos, qui miſerant Sidrah, Mifach, & Abdenago, in triclini flammis ignis: Et erupit, & incendit quos perire luxa fornacem de Chaldais. T.2. C.7. N.26. V.56. Benediſus eſt in firmamento Cœli: & laudabilis, & gloriouſis in ſacula. T.1. C.5. N.12.
 Cap.4. v.7. & 8. Et ecce arbor in medio Ter‐ra, & altudo eius nimia. Magna arbor, & fortiſ: & proceritas eius contingens Cœlum: aperteſſiliius erat vique ad terminos vni‐

veria Terra. Folia eius pulcherrima, & fru‐citos eius nimios: & ſca viuverorum in ea. T.1. C.3. N.15. T.2. C.1. N.35. V.9. Subter eam habitabant animalia, & beſtias, & in ramis eius conversabantur volucres Cœli: & ex ea veſcebat omnis caro. T.1. C.3. N.10. V.10. Videbam in viſione capi‐tis mei ſuper ſtratum meum: & ecce vigil, & ſanctus de Cœlo descendit. T.2. C.1. N.35. V.13. Cotius ab humano commutatur, & cor ferat de te: & septem tempora mutentur ſuper eum. T.3. C.5. N.3. V.17. Arbor in quam vidili ſublimem, atque ro‐buſham, cuius altitudo pertinet ad Cœlum, & alpeſius illius in omnem Terram. T.4. C.1. N.4. V.18. Et ramis eius pulcherrimi, & fruſtus eius nimios, & ſca omnium in ea, ſubter eam habitantes beſtia agri, & in ra‐mis eius commorantes aves Cœli. T.1. C.6. N.13. V.29. & 34. Ab hoauiſiis elicien‐te, & cum beſtia teris erit habitatio tua: feuum quia bōs comedes, & ſeptem tem‐pora mutabuntur ſuper te, donec ſcas quod dominetur Excelſus in Regno hominum, & cuſumque volerit, det illud: Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico Regem Cœli: quia Omnia opera eius vera, & vias eius iudicia, & gradientes in ſuperbia potest humilitate. T.2. C.1. N.34. V.31. Ego Nabuchodonosor oculos meos ad Cœlum levavi, & ſentus meus eddittus eſt mihi: & Altissimo benedixi, & vivente in ſempiternum laudavi, & glorificavi: quia po‐tetas, cui poetas ſempiterna, & Regnum eius in generationem, & generationem. T.2. C.5. N.17.
 Cap.5. v.6. Tu neſtis Regis coniuncta eſt, & cogitationes eius conuorbant eum: & compagis reuinis eius ſolvebantur, & ge‐nua eius ad leuantum collidabantur. T.2. C.1. N.34. V.29. Tu neſtis Rege indu‐tus eſt Daniel Purpura, & circumdata eſt tor‐ques auro collo eius: & praedicatum eſt de eo quod habuerat potestatum tertius in Regno ſuo. T.2. C.1. N.27. V.10. Eadem no‐te interclusus eſt Baltazar Rēx Chaldaeus. Et Darius Medus ſuccelſit in Regnum annos natus exaginta duos. T.2. C.1. N.27.
 Cap.7. v.24. Porro cornua decem ipsius Regi‐ni, decem Reges erunt: & aliis conſurget post eos, & ipſe potenter erit prioribus, & tres Reges humiliabit. T.2. C.6. N.14.
 Cap.10. v.9. Et audivi vocem sermonum eius: & audiens lauebam conſernatus ſuper fa‐ciem meam, & vultus meus haerebat Terra. T.3. C.2. N.10.
 Cap.13. v.3. Qui autem doſti fuerint, fulge‐bunt quiaſi ſpændor firmamentū: & qui ad

DE LA SAGRADA ESCRITVRA.

iuſtiam erudiant multos, quaſi ſteſſi in per‐petuas aternitates. T.1. I. N.7.
 Cap.13. v.3. Parentes enim illius cuim effent iu‐lii, erudierunt filiam suam ſecondum legem Moyſi. T.2. C.7. N.21. V.55. & 59. Ecce enim Angelus Dei accepta ſententia ab eo, ſcindet te medium: Dixi autem ei Da‐niel: Reſte mentitus es & tu in caput tuum: manec enim Angelus Domini, gladium ha‐bēbis, vt fecerit te medium, & interficerit vos. T.2. C.9. N.25. V.61. & 63. Et conſur‐erunt adverſus duos prebeytes (convic‐rat enim eos Daniel ex ore ſuo falſum diſi‐fe tellionum) reſeruentur eis ſicut male‐gerant adverſus proximum, & facerent ſe‐cundum legem Moyſi: & interficerunt eos, & ſalvatus eſt ſanguis innoxius in die illa. T.4. C.7. N.4.
L O N A S.
 Cap.3. v.4. Et coſpit Ionas introire in civitatem iudeiæ diei vniuersi, & clamavit, & dixit: Adhuc quadriginta dies, & Nineve ſubvertetur. Et crediderunt iuri Nineviti in Deum: & prædi‐caverunt iudeiū, & veliti ſunt faciſi à ma‐iore viſque ad minorem. T.4. I. N.3. V.6. Et peruenit verbum ad regem Nineve: & surre‐xit de ſolio ſuo, & abiecit velliſtum ſuum à ſe, & induit eſt ſacco, & ſedit in cinere. T.2. C.1. N.27.
M I C H E A S.
 Cap.3. v.9. Audite hoc Principes domus Iacob, & Iudices domus Israël: qui abominamini iudicium, & omnia recta pervertitis. T.2. C.2. N.45.
 Cap.5. v.1. Nunc vaſtaberis filia latronis: obſi‐dionem poſuerunt ſuper nos, in viſa peren‐te maxillam iudicis Israël. T.2. C.6. N.7. V.2. Et tu Bethlehem Ephrata paſvulus es in milibus Iuda: ex te mihi egredietur qui fit dominator in Israël, & egleſius eius ab initio, à diebus æternitatis. T.1. C.10. N.20. V.5.
 Cap.14. v.6. Ero quaſi ros, Israël germinabit ſi cut illum, & erumper radix eius per Libani. Ibunt rami eius, & erit quaſi oliva gloria eius. & oſer eius per Libani. T.2. C.7. N.14.
I O E L.
 Cap.1. v.14. Sanctificate ieiunium, vocate co‐rum, congregate ſenes, omnes habitatores terra in domum Dei veftri, & clamate ad Do‐minum. T.4. C.6. N.27. V.17. Comprure‐runt ieiunia in ſterco ſuo, demolita ſunt horrea, diſipata ſunt apothecæ: quoniam conſulm eſt triclinum. T.3. C.5. N.13. V.19. Ad te Domine clamabo: quia ſigni comedit ſpeciosa deferti, & plantas ſuccidit omnia ligna regionis. T.3. C.5. N.13.
 Cap.2. v. 31. Sol convertebit in tenebras, & Luna in ſanguinem: antequam veniat dies Domini magius, & horribilis. T.1. C.7. N.3.
 Cap.3. v.18. Et erit in die illa: ſilabunt montes dulcedinem, & colles fluent laete: & per om‐nes rivos Iuda ibunt aquæ: & ſons de domo

H A B A C V C.

Cap.1. v.3. Quare oſendisti mihi iniquitatem, & labore, vide ne prædam, & inuictiam contra me? T.2. C.9. N.21. V.9. Orates ad prædam venient, facies eorum ventus vrens: & congregabit qualis arenam, captivitatem. T.2. C.5. N.10. V.15. Totum in homo

INDICE DE LOS TEXTOS

sublevavit, traxit illud in sagena sua, & con-

gregavit in rete suum. T. 3. C. 5. N. 13.

Cap. 3. v. 3. Deus ab Auro veniet, & sanctus de monte Pharan. T. 1. C. 6. N. 4. V. 4.

Splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius. T. 4. C. 3. N. 8. V. 5. Et eruditus dia-

bolis ante pedes eius. Steril, & menitus est

Terram. T. 3. C. 1. N. 9. V. 9. & 11.

Euscitans suscitabit arcuum tuum: iuramenta tribubus quae locutus es. Fluvios sciendes Terra: viderunt te, & dolerunt montes:

gurges aquaram transire. Dabit abyssis vo-

cem suam: altitudine manus suas levavit. Sol,

& Luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum euarum, ibunt in splendore ful-

garantis hastae tue. T. 4. C. 3. N. 8.

SOPHONIAS.

Cap. 1. v. 4. Iuxta est dies Domini magnus, iuxta est & velox nimis: vox dei Domini amara, tribulabitur tibi fortis. Dies iuxta dies illa, dies tribulationis, & angustie, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum, & caliginis, dies nebulae & turbinis, dies tuba & clangoris super Civitates munitas, & super angulos excelsos. Et tribulabo homines, & ambulabunt ut caci, qui Domino peccaverunt. T. 2. C. 3. N. 22.

ZACHARIAS.

Cap. 3. v. 9. Quia ecce lapis, quem dedi coram Iesu super lapideum unum septem oculi sunt: ecce ego calabo sculpturam eius, at Dominus exercitum: & auferam iniquitatem Terræ illas in die una. T. 4. C. 1. N. 16.

Cap. 4. v. 2. Et dixi ad me: Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce Candelabrum altum totum, & lampas eius super caput ipsius, & septem lucernæ eius super illud: & septem infusoria lucernis, qua erant super caput eius. T. 4. C. 1. N. 16.

Cap. 5. v. 7. Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier una sedens in medio amphora. Et dixit: Hac est impietas. T. 2. C. 7. N. 13.

Cap. 6. v. 1. Et conversus sum, & levavi oculos meos, & vidi: & ecce quatuor quadrigæ egredientes de medio duorum montium: & montes, inones aerei. T. 1. C. 4. N. 3.

Cap. 7. v. 11. Et noluerunt attendere, & averterunt capulam recedentem, & aures suas agraverunt ne audirent. T. 2. C. 4. N. 26.

Cap. 9. v. 9. Exulta satis filia Sion, iubila filia Hierusalem: Ecce Rex tuus veniet tibi iuflus, & salvator. T. 2. C. 1. N. 25.

Cap. 12. v. 12. Familia & familia seorsum: fa-

milia domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familia senecti seorsum, & mulieres eorum seorsum: familia reliqua, familia & familia seorsum, & mulieres eorum seorsum. T. 2. C. 7. N. 12.

Cap. 13. v. 1. In die illa criticos patens domini David, & habitantibus Hierusalem in ablu-

tionem peccatoris, & menstruataz. T. 2. C.

6. N. 23. T. 3. C. 1. N. 13.

MALACHIAS.

Cap. 1. v. 6. Filius honorat patrem, & servus Dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercitum ad vos, o Sacerdotes, qui despiciens nomen meum, & dispergit: In quo delpximus nomen tuum? T. 4. C. 8. N. 6.

Cap. 2. v. 7. Labia enim Sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore eius: quia Angelus Domini exercitum est. Vos autem recessistis de via, & scandalizistis plurimos in lege: irratum fecisti pacem Levi, dicit Dominus exercitum. T. 2. C. 2. N. 46. & C. 4. N. 7. V. 10. Numquid non patet vnu omnium nostrum? numquid non Deus unus creavit nos? quare ergo despicit vnu quipque nostrum fratrem suum, violans pacem patrum nostrorum? T. 4. C. 8. N. 6. V. 14. Quam ob causam? Quia Dominus testificatus est inter te, & vxorem pubertatis tuae, quam tu despicias: & hac participstua, & vxor foderis tui. T. 2. C. 7. N. 5.

Cap. 3. v. 1. Ecce ego mitto Angelum meum, & præparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad Templum suum Dominator, quem vos queritis, & Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercitum. T. 2. C. 3. N. 20. V. 3. Et fedebit confusus, & emundans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. T. 1. C. 12. N. 10. V. 6. Ego autem Dominus, & non mutor: & vos filii Jacob non eritis confundi. T. 1. C. 8. N. 6.

Cap. 4. v. 2. Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol Iustitiae, & sanitas in pennis eius: & egrediemini, & salietis sicut vituli de armendo. T. 2. C. 1. N. 13. T. 2. C. 5. N. 4. T. 3. C. 6. N. 13.

LIB. 1. MACHAB.

Cap. 1. v. 6. Et post haec decidit in lectum, & cognovit quia moreretur. Et vocavit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuven-

tu-

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

tute: & divisit illis regnum suum, cum adhuc vivaret. T. 2. C. 1. N. 32.

Cap. 3. v. 13. & 23. Et audiuit Seron Princeps exercitus Syriz, quod congregavit Iudas congregationem fideliū, & Ecclesiā fe-
cum; & ait: Faciam mihi nomen, & glorifica-
bor in Regno, & debellabo Iudam, & eos, qui cum ipso sunt, qui spernabent verbum Regis: Ut cœsavit autem loqui, insilivit in eos subito: & contritus est Seron, & exerci-
tus eius in conspectu ipsius. T. 3. C. 6. N. 3.

Cap. 4. v. 57. Et ornaverunt faciem Templi coronis aureis, & leuculis: & dedicaverunt portas, & paphlorias, & impofuerunt eis iau-
nas. T. 2. C. 2. N. 22.

Cap. 7. v. 5. Et sedet Demetrius super sedem Regni sui: & venerunt: ad eum viri iniqui & impii ex Israël: & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri Sacerdos. T. 3. C. 6. N. 3.

Cap. 11. v. 17. & 18. Rex autem Ptolomæus exaltatus est. Et abiuit Zabdil Arab caput Alexandri: & misit Ptholomæo dux eorum, qui cum recesserat, ecce Angelus Domini ap-
paruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & ac-
cipe puerum, & matrem eius, & hunc in
Egyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. T. 2. C. 7. N. 28. V. 14. Qui confurgens, ac-
cepit puerum & matrem eius nocte, & sece-
fit in Egyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis. T. 2. C. 7. N. 12.

Cap. 13. v. 22. Vidimus enim Stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum. T. 3. C. 2. N. 6. V. 3. Audiens autem Herodes Rex, turbatus est, & omnis Hierosolyma cum il-
lo. T. 2. C. 1. N. 12. & N. 16. V. 13. Qui cum recesserat, ecce Angelus Domini ap-
paruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & ac-
cipe puerum, & matrem eius, & hunc in

Egyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. T. 2. C. 7. N. 28. V. 14. Qui confurgens, ac-
cepit puerum & matrem eius nocte, & sece-
fit in Egyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis. T. 2. C. 7. N. 12.

Cap. 3. v. 16. Baptizatus autem Iesus, confe-
xionis ascensio de aqua, & ecce aperti sunt ei

Cœli: & vidit Spiritum Dei descendente in cur columbam, & venientem super eum. T. 4. C. 3. N. 4. V. 17. Et ecce vox de Cœlis di-
cens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complaui. T. 2. C. 2. N. 32.

Cap. 4. v. 10. Tunc dicit ei Iesus: Vade Satana: scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli serveis. T. 1. C. 10. N. 22.

Cap. 5. v. 7. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. T. 3. C. 4. N. 9. V. 19. Beati pacifici: quoniam filii Dei vo-
cabuntur. Ibid. N. 11. fol. 283. V. 13. Vos es-
tis sal terra. Quid si sal evanuerit, in quo

falietur? T. 2. C. 4. N. 15. & C. 5. N. 5. V. 14. Vos etsi lux Mundi. Non potest Ci-
vitas abscondi supra montem posita. T. 2. C. 4. N. 15. V. 16. Sic luceat lux vestra co-
ram hominibus, ut videant opera vestra bona,

& glorificent Patrem vestrum, qui in Cœ-
lis est. T. 4. C. 3. N. 1. V. 22. Ego autem

dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus est iudicio. T. 4. C. 3. N. 3. V. 45.

Ve stis filii Paris veluti, qui in Cœlis est: qui Solem suam oris facit super bonos, & ma-
los. T. 2. C. 1. N. 13.

EX NOVO TESTAMENTO.

D. MATTHÆVS.

Cap. 1. v. 1. Liber Generationis Iesu Christi Fi-
lii David, Filii Abraham. T. 2. C. 1. N. 30.

T. 3. C. 7. N. 4. V. 2. Iacob autem genuit Iudam, & fratres eius. T. 2. C. 5. N. 20.

V. 15. Iacob autem genuit Ioseph vitum

Cap.

INDICE DE LOS TEXTOS

Cap. 6. v. 1. 2. & 5. Attendeite ne iustitiam vestram faciat coram hominibus, vt videamus ab eis alioquin mercedem non habebitis apud Patrem velutrum, qui in Cœlis est. Cum ergo facias elemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocrita faciunt in synagogis, & in vicis, vt honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, reperierunt mercedem suam: Et cum oratis, non eritis, sicut hypocrita, qui amant in synagogis, & in angulis platearum stantes orare, vt videantur ab hominibus: amen dico vobis, reperierunt mercedem suam. T. 4. C. 3. N. 1. V. 3. Te autem faciente elemosynam, nesciat similitudina quid exiit dexter tua. T. 2. C. 4. N. 3. V. 10. Pater noster, qui es in Cœlis: sanctificetur nomen tuum. Adveniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in Cœlo, & in Terra. T. 4. C. 8. N. 9. V. 1. Panem nostrum superabundantia de nobis hodie. T. 4. C. 8. N. 10. V. 12. Et dimittite nobis debitoribus nostris. T. 4. C. 8. N. 11. V. 13. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen. T. 4. C. 8. N. 12. V. 15. Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater veliter celestis delicia vestra. Si autem non dimiseritis hominibus: nec Pater veliter dimittet vobis peccata vestra. T. 4. C. 8. N. 11. V. 20. Thesauſaſte autem vobis theſauros in Cœlo; vbi neque argo, neque tinea demolitur: & vbi fuſres non effodiunt, nec furantur. T. 2. C. 2. N. 17. V. 22. & 23. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum tenebroſum erit. T. 4. C. 6. N. 6.

Cap. 7. v. 2. In quo enim iudicis iudicaveritis, iudicabimini: & in qua mensura menſi fuertis, remetietur vobis. T. 3. C. 4. N. 5. V. 7. Petre, & dabitur vobis queritur, & inventis: pulſate, & aperietur vobis. T. 4. C. 8. N. 6.

Cap. 8. v. 7. Et ait illi Iesus: Ego veniam, & curabo eum. T. 2. C. 5. N. 26. V. 10. Audiens autem Iesus initatus est, & sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inventat cantam fidem in Israeſ. T. 2. C. 7. N. 33. V. 24. Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operetur fluctibus, ipſe vero dormiebat. T. 3. C. 5. N. 13. V. 27. Porro homines mirari sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? T. 1. C. 2. N. 18.

Cap. 9. v. 9. Et cum transiret inde Iesus, vidi hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Etait illi: Sequor me. T. 2. C. 5. N. 26. V. 35. Et circuibat Iesus omnes Ci-

virates, & Caſtella, docens in synagogis eorum, & prædicens Evangelium Regni, & curans omnem languorem, & omnem infirmitatem. T. 1. C. 6. N. 7. V. 37. Tunc dicit Discipulis suis: Melsis quidem multa, operarij autem pauci. Rogate ergo Dominum melsis, vt mittat operarios in messem suam. T. 2. C. 3. N. 15.

Cap. 10. v. 22. Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit: T. 4. C. 7. N. 10. V. 34. Nolite arbitriari quia pacem venerim mittere in Terram: non veni pacem mittere, sed gladiam. T. 4. C. 1. N. 6.

Cap. 11. v. 9. Sed quid exiit videre? Propheta: Etiam dico vobis, & plus quam Prophetam. T. 2. C. 3. N. 3. V. 10. Hic est enim de quo scriptum est: Ecce ego misero Angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te. T. 4. C. 6. N. 11. V. 28. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. T. 4. 1. N. 5.

Cap. 12. v. 33. Aut facite arborē bonam, & fructum eius bonum? aut facite arborē malam, & fructum eius malum: siquidem ex fracta arbor agnosciur. T. 3. C. 1. N. 9. V. 50. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in Cœlis est; ipse mens frater, & foror, & mater est. T. 1. C. 6. N. 10.

Cap. 13. v. 3. & 19. Ecce exiit qui seminat, seminare. Et dum seminat, quidam ceciderunt secus viam, & venerant volucres Cœli, & comedevint ea: Omnis qui verbum Regni, & non intelligit, venit in manus, & rapit quod feminatum est in corde eius: hic est qui fecus viam feminatus est. T. 4. C. 4. N. 1. V. 30. Sinite utraque creſcere usque ad messem, & in tempore melsis dicam messoribus. Colligite primum zizania, & alligate ea in fæſciculosis comburendum, triticum autem congregare in horreum meum. T. 4. C. 8. N. 8. V. 43. Tunc iuſi fulgebunt ſicut Sol in Regno Patris corum. T. 1. I. N. 7. V. 44. Simile est Regnum Cœlorum theſauro abſcondito in agro: quem qui inventus homo, abſcondit, & p̄ꝝ gaudio illius vadit, & vendit uivera quæ habet, & emit agrum illum. T. 4. C. 6. N. 9. V. 46. Inuenta autem una pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emic eam. T. 2. C. 2. N. 29.

Cap. 15. v. 22. Et ecce mulier Chananea à filiis illis egressa clamavit, dicens ei: Misericordia Domine Filii David: filia mea malea à dæmonio vexatur. T. 3. C. 7. N. 2.

Cap. 16. v. 16. Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. T. 4. C. 4. N. 8. V. 18. Et ego dico tibi, quia tu es

DE LA SAGRADA ESCRITVRA.

Petrus, & super hanc Petram adificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalebit aduersus eam. T. 4. C. 4. N. 8. V. 23. Qui conuerſus, dixit Petro: Vade post me satana, scandalum es mihi, quia non lapis ea, quia Dei sunt, sed ea, quae hominum. T. 2. C. 6. N. 10. V. 31.

Cap. 17. v. 5. Adhuc eo loquenti, ecce nubes lucida obumbravite eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. T. 1. C. 3. N. 13. T. 1. C. 2. N. 4. V. 26. Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piceum, qui primus ascenderit, tolle: & aperio ore eius, invenies statim millum sumens, da eis pro me, & te. T. 2. C. 6. N. 9. T. 3. C. 6. N. 11.

Cap. 18. v. 13. Si autem peccaverit in te fratres tuos, vade, & corripi eum inter te & ipsum solum: si te audierit, iucratuſ eris fratrem tuum. T. 2. C. 2. N. 34. V. 18. Amen dico vobis, quæcumque alligaveris super terram, erunt ligata & in Cœlis: & quæcumque soleritis super terram, erunt soluta & in Cœlo. T. 2. C. 5. N. 14. V. 22. Non dico tibi, sive septies, sed usque septuagies septies. T. 2. C. 5. N. 4.

Cap. 19. v. 28. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinet fire, & vigilat mecum. T. 1. C. 6. N. 18. fol. 226. & C. 7. N. 28. V. 49. Et confitentis accedens ad Iesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. T. 4. C. 1. N. 6. V. 68. Alii autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christi, quis est qui te percussit? T. 2. C. 6. N. 9.

Cap. 21. v. 3. Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; penitentia ducaſ, retulit triginta argenteos Principibus Sacerdotum, & Senioribus. T. 2. C. 5. N. 13. V. 4. Peccavi, tradens sanguinem iustum, at illi dixerunt: Quid ad nos tu videbis. T. 2. C. 2. N. 40. V. 37. Et impoſuerunt super caput eius caſtam ipsius scriptam: Hic est Iesu Rex Indorum. T. 1. C. 6. N. 6. V. 34. Tunc crucifixi sunt cum eo duo Latrones: unus a dextris, & unus a sinistris. T. 2. C. 1. N. 14. V. 42. Alios saluos fecit, ſcapulam non porciſ ſaluum facere: fi Rex Israel est, defecdar nunc de Cruce, & credimus ei. T. 2. C. 1. N. 1. V. 46. Et circa horam nonnam clamavit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamma Sabathani? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? T. 2. C. 1. N. 16. V. 51. Iesu autem iterum clamans, emisit spiritum. Et ecce velum Tempis ſculptum est in duas partes a summo usque deorsum. T. 2. C. 2. N. 1. V. 54. Centurio autem, & qui cum eo erant, custodiunt Iesum, viſo terra motu, & his, quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Verè Filius Dei erat ille. T. 2. C. 7. N. 33.

Cap. 23. v. 18. Et accedens Iesu locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in Cœlo, & in Terra. T. 3. C. 7. N. 14.

D. MARCVS.

Cap. 5. v. 9. Et interrogabat eum: Quod tibi non men est? Et dicit ei: Legion mihi nomen est, quia multi sumus. T. 2. C. 1. N. 15.

INDICE DE LOS TEXTOS

Cap. 6. v. 18. Dicebat enim Iohannes Herodio: Non licet tibi habere vxorem fratris tui. T. 2. C. 2. N. 34.
 Cap. 8. v. 24. Et apiciois ait: video homines velut arbores ambulantes. T. 3. C. 1. N. 9.
 Cap. 9. v. 37. Magister, vidimus quemdam in nomine tuo ejiciendum demona, qui non sequitur nos. T. 1. C. 8. N. 15. V. 49. Bonum est fil, quod si fil infusum fuerit: in quo illud conditus? Habete in vobis fil, & pacem habete inter vos. T. 2. C. 5. N. 15.
 Cap. 13. v. 33. Videite, vigilate, & orate: ne ceditis enim quando tempus sit. T. 1. C. 12. N. 6.
 Cap. 15. v. 32. Et qui cum eo crucifixi erant convicabant ei. T. 2. C. 4. N. 4.
 Cap. 16. v. 17. Signa autem eos, qui crediderint, hac sequentur: In nomine meo damna ejiciunt: linguis loquentur novis serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super eorum manus impunent, & bene habebunt. T. 1. C. 2. N. 13. & C. 8. N. 15.
D. LVCAS.
 Cap. 1. v. 6. Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus manatis, & iustificationibus Domini sine querela. T. 2. C. 7. N. 5. V. 15. Erat enim magnus coram Dominis & viro, & siceram non biberet, & Sopitu Sancto replebitur adhuc ex vetero marius fuit. T. 2. C. 3. N. 3. V. 28. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena! Dominus tecum! Benedicta tu in mulieribus. T. 1. I. N. 10. & C. 3. N. 1. C. 4. N. 5. C. 5. N. 7. V. 30. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti in gratiam apud Deum. T. 1. C. 3. N. 14. & C. 9. N. 3. V. 31. Ecce concipies in utero, & partes Filium, & vocabis nomen eius Iesum. T. 1. C. 9. N. 10. T. 3. C. 7. N. 2. V. 32. Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Deus fedem David patris eius: & regnabit in domo Iacob in eternum, & Regni eius non erit finis. T. 1. C. 10. N. 16. V. 34. Quomodo fieri sicut, quoniam virum non cognoscere? T. 4. C. 6. N. 10. V. 35. Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod nasceretur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. T. 1. C. 4. N. 5. C. 7. N. 9. C. 8. N. 8. C. 9. N. 10. T. 4. C. 6. N. 10. V. 41. Ut audire salutationem Mariæ Elisabeth, exultavit inflans in utero eius, & repleta est spiritu Sancto Elisabeth. T. 1. C. 7. N. 13. T. 2. C. 3. N. 3. T. 4. C. 2. N. 1. V. 42. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus Fructus Ventris tui. T. 1. C. 6. N. 6. V. 43. Et vnde hoc mihi ut veniat Mater Domini mei ad-

Cap.

DE LA SAGRADA ESCRITURA.

Cap. 8. v. 2. Maria, quæ vocatur Magdalene, de qua sepe demonia exierant. T. 3. C. 1. N. 6. V. 5. Egit qui seminat, seminare semen tuum. T. 2. C. 3. N. 20. V. 6. Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. T. 1. C. 3. N. 10. V. 14. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audiunt, & à sollicititudinis, & divitij, & voluptatibus vita eantes suffocantur, & non referunt fructum. T. 1. C. 8. N. 14. V. 15. Quod autem in bonam Terram: hi sunt, qui in corde bono, & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. T. 1. C. 8. N. 11.
 Cap. 10. v. 1. Post hanc autem designavit Dominus & alios septuaginta duos: & misericordiosos ante faciem suam in omnem Civitatem, & locum, quo erat ipse venturus. T. 2. C. 3. N. 5. V. 30. & 34. Subiiciens autem Iesum, dixit: Honi quidam descendebat ab Hierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam delploraverunt eum: & plagi impositi abierunt semiviso relictum: Et appropians aligavit vulnera eius, infundens oleum, & vinam. T. 1. C. 8. N. 15. V. 38. Et ipse intravit in quoddam calzedum: & mulier quedam Martha nomine excepti illum in domum suam. T. 2. C. 7. N. 30. fol. 24. V. 42. Maria optimam partem elegit: quia non auferetur ab ea. T. 4. C. 7. N. 8.
 Cap. 11. v. 2. Et ait illi: Cùm oratis, dicite: Pater, sanctificetur nomen tuum. T. 4. C. 8. N. 2. V. 3. Advenit Regnum tuum. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. T. 1. N. 10. C. 8. N. 10. V. 4. Et dimittite nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. T. 4. C. 8. N. 11. V. 7. Et ille deinceps respondens dicit: nulli mali molestus esse, iam ollum claustrum est, & prius meum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. T. 2. C. 7. N. 14. V. 8. Et si filie perseveraverit pollax: dico vobis, & si non dabit illi furgens eo quod amicus eius sit, propter improbitatem tamen eius surget, & dabit illi quicquid habet necessarios. T. 4. C. 7. N. 9. V. 21. Cùm fortis armatus custodire atrium suum, in pace, sunt ea, quia possident. T. 4. C. 8. N. 5. V. 26. Tunc vadit, & affluit septem alios spiritus secum, nequiores scilicet & ingredi habitant ibi. T. 4. C. 4. N. 6.
 Cap. 13. v. 35. Dicte autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cum diceris: Benedictus, qui venit in nomine Domini. T. 1. C. 5. N. 12.
 Cap. 15. v. 10. Ia dico vobis, gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore penitentiam agentem. T. 1. C. 11. N. 6.

V. 13. Et ibi dissipavit substantia tuam, vendendo luxurias. T. 4. C. 7. N. 3. V. 31. Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. T. 1. C. 10. N. 3.

Cap. 16. v. 19. & 24. Homo quidam erat diversus, qui inducatur purpura & byssus: & epulabatur quotidie splendide: & ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitti Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam: quia crucior in hac flamma. T. 4. C. 2. N. 3. & C. 6. N. 2. V. 25. Et dixit illi Abraham, fili, recordare quia receperisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala. T. 2. C. 2. N. 37.

Cap. 17. v. 32. Memores es fore uxoris Lot. T. 2. C. 7. N. 27.

Cap. 18. v. 1. Dicebat autem & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare, & non deficere. T. 2. C. 2. N. 14. V. 10. Duo homines ascenderunt in Templum ut orarentur: Phariseus, & alter Publicanus. T. 4. C. 1. N. 2. & N. 9.

Cap. 19. v. 20. Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario: timui enim te, quia homo austerus es, tollis quod non posuisti, & metis quod non feminis. T. 4. C. 4. N. 1. V. 42. Quia si cognovissem & tu, & quidem in hac die tua, quia ad pacem tibi: nunc autem abscondi sunt ab oculis tuis. T. 4. C. 1. N. 1. V. 43. Quia venient dies in te: & circumdabunt te iniurie tui vallo, & circumdabunt te & coangustabunt te vindique: & ad terram prosterneant te, & filios tuos. T. 1. C. 12. N. 9.

Cap. 22. v. 31. Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce satanas expeditivus vos ut cribraret sic ut triticum: ego autem rogavi pro te non deficit fides tua. T. 2. C. 2. N. 14. V. 43. Apparuit autem illi Angelus de Ccelo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. T. 2. C. 4. N. 2.

Cap. 23. v. 12. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. T. 4. C. 1. N. 6. V. 34. Iesus autem dicebat: Pater dimittite filii: non enim scilicet quid faciunt. T. 1. C. 6. N. 7. V. 39. Vnde autem de his qui pendebant, Latronibus blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, & nos. T. 2. C. 1. N. 10. V. 43. Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in Regnum tuum. T. 2. C. 1. N. 10. V. 43. Et dixi Iesu: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso. T. 2. C. 1. N. 10. & N. 12. V. 46. Pater, in manus tuas commendabo spiritum meum. T. 2. C. 1. N.

f2

d.